

31992L0042

22.6.1992.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 167/17

PADOMES DIREKTĪVA 92/42/EEK**(1992. gada 21. maijs)****par efektivitātes prasībām jauniem karstā ūdens apkures katliem, kas tiek kurināti ar šķidriem vai gāzveida kurināmiem**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽³⁾,tā kā saskaņā ar SAVE programmu Lēmums 91/565/EEK ⁽⁴⁾ paredz energoefektivitātes veicināšanu Kopienā;

tā kā ir svarīgi veicināt pasākumus, kuru mērķis ir pakāpeniska iekšējā tirgus izveide laika posmā līdz 1992. gada 31. decembrim; tā kā iekšējais tirgus ir teritorija bez iekšējam robežām, kurā ir nodrošināta brīva preču, personu, pakalpojumu un kapitāla aprīte;

tā kā Padomes 1985. gada 15. janvāra Rezolūcija par enerģijas taupības programmu uzlabošanu dalībvalstīs ⁽⁵⁾ aicina dalībvalstis ar turpmāku integrētu enerģijas taupības politiku attīstību censties veicināt racionālāku enerģijas izmantošanu un nepieciešamības gadījumā pastiprināt savus centienus;tā kā Padomes 1986. gada 16. septembra rezolūcija attiecas uz Kopienas enerģētikas politikas mērķiem 1995. gadam un dalībvalstu politiku konvergenci ⁽⁶⁾, un jo īpaši uz mērķi, uzlabot gala enerģijas pieprasījuma efektivitāti vismaz par 20 %;

tā kā Līguma 130.r pants paredz to, ka Kopienas darbību mērķis attiecībā uz vidi ir nodrošināt apdomīgu un racionālu dabas resursu izmantošanu;

tā kā priekšlikumos par to noteikumu tuvināšanu, kas izklāstīti dalībvalstu normatīvos vai administratīvos aktos, kuri attiecas uz veselības aizsardzību, drošību, vides aizsardzību un patērētāju tiesību aizsardzību, ir lietderīgi paredzēt augstu aizsardzības līmeni;

tā kā Padomes 1989. gada 21. jūnija rezolūcija nosaka, ka "Kopienai atbilstīgi jāņem vērā potenciālās klimatiskās izmaiņas, kas saistītas ar siltumnīcas efektu" ⁽⁷⁾ un Padomes 1990. gada29. oktobra secinājumi norāda, ka 2000. gadā visā Kopienā CO₂ emisija būtu jānostabilizē līmenī, kas bija 1990. gadā;

tā kā ievērojama nozīme ir māsaimniecību un pakalpojumu sfērai, uz kurām attiecināma lielākā daļa no galīgā enerģijas patēriņa Kopienā;

tā kā tādu tendenču kā centrālapkures pielietojuma un vispārēja siltuma komforta pieauguma dēļ šīs sfēras kļūs pat vēl nozīmīgākas;

tā kā augstāka apkures katla efektivitāte ir patērētāja interesēs; tā kā enerģijas taupība atspoguļosies mazākā oglūdeņraža importā; tā kā Kopienas atkarības enerģijas jomā samazināšana pozitīvi ietekmēs tās tirdzniecības bilanci;

tā kā Padomes Direktīva 78/170/EEK (1978. gada 13. februāris) par telpu apsildes siltuma generatoru darbību un karstā ūdens ražošanu jaunās vai esošās ražošanā neizmantojamās ēkās, un par siltumizolāciju un vietējo karstā ūdens sadali jaunās ražošanā neizmantojamās ēkās ⁽⁸⁾ ir veicinājusi būtiski atšķirīgu efektivitātes līmeņu izveidi starp dalībvalstīm;

tā kā karstā ūdens apkures katlu augstas efektivitātes prasības samazinās tirgū pieejamā aprīkojuma tehnisko īpašību klāstu, tādā veidā, veicinot sērījveida ražošanu un mēroga ekonomiju; tā kā, izveidojot iekšējo tirgu, apstākļi, ka nav noteikumu, kas noteiktu pietiekami augstas enerģijas prasības, var izraisīt būtisku apkures iekārtu efektivitātes līmeņu kritumu, kā iemesls var būt zemas efektivitātes apkures katlu izplatība tirgū;

tā kā vietējie klimatiskie apstākļi, kā arī enerģijas un ēku izmantošanas rādītāji Kopienā ir ļoti atšķirīgi; tā kā dalībvalstīm ir jāņem vērā šī dažādība, kad, piemērojot šo regulu, nosaka prasības ekspluatācijā nododamajiem apkures katliem; tā kā, pamatojoties uz minētajiem apstākļiem, dalībvalstīm, kurās šīs direktīvas pieņemšanas dienā ir plaši uzstādīti apkures katli un ūdens sildāmie apkures katli, kuri paredzēti uzstādīšanai dzīvojamā platībā, jāturpina atļaut šādu apkures katlu laišanu savos tirgos un nodošanu ekspluatācijā īpaši noteiktos daudzumos; tā kā īpaša uzraudzība attiecībā uz šādiem pasākumiem jāveic Komisijai;

⁽¹⁾ OV C 292, 22.11.1990., 8. lpp.⁽²⁾ OV C 129, 20.5.1991., 97. lpp. un OV C 94, 13.4.1992.⁽³⁾ OV C 102, 18.4.1991., 46. lpp.⁽⁴⁾ OV L 307, 8.11.1991., 34. lpp.⁽⁵⁾ OV C 20, 22.1.1985., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV C 241, 25.9.1986., 1. lpp.⁽⁷⁾ OV C 183, 20.7.1989., 4. lpp.⁽⁸⁾ OV L 52, 23.2.1978., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 82/885/EEK (OV L 378, 31.12.1982., 19. lpp.).

tā kā šai direktīvai, kas vērsta uz tehnisku šķēršļu novēršanu attiecībā uz apkures katlu efektivitāti, jānosaka ar jauno pieeju, kuru izveidoja ar Padomes 1985. gada 7. maija rezolūciju⁽¹⁾, kas īpaši nosaka to, ka tiesību aktu saskaņošanu ierobežo tirdzniecībā laižamo ražojumu pamatprasību pieņemšana, izmantojot ar Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 100. pantu pamatotajās direktīvās paredzētos līdzekļus, un to, ka "šīs pamatprasības pietiekami precīzi formulē, lai radītu juridiskas saistošus pienākumus, kuru izpildi var pieprasīt, un lai atļautu sertifikācijas iestādēm sertificēt ražojumu atbilstību, ņemot vērā minētās prasības gadījumā, ja nav standartu";

ņemot vērā Direktīvu 83/189/EEK⁽²⁾, ar ko noteikta procedūru informācijas sniegšanai tehnisko standartu un noteikumu jomā;

ņemot vērā Lēmumu 90/683/EEK⁽³⁾, kas attiecas uz dažādu stadiju moduļiem atbilstības novērtējuma procedūrām, kuras ir paredzēts izmantot tehniskās saskaņošanas direktīvās;

tā kā apkures katliem, kas atbilst efektivitātes prasībām, jābūt ar CE zīmi un, vajadzības gadījumā, ar marķējumiem, lai Kopienā atļautu to brīvu kustību un nodošanu ekspluatācijā atbilstoši nolūkam, kādam tie paredzēti;

ņemot vērā Direktīvu 89/106/EEK⁽⁴⁾, kas paredz dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz būv-izstrādājumiem;

tā kā, lai veicinātu racionālu enerģijas izmantošanu, kā paredzēts Padomes Direktīvā 90/396/EEK (1990. gada 29. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo⁽⁵⁾, jānosaka efektivitātes prasības šajā direktīvā minētajiem gāzes apkures katliem,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīva, kas ir saskaņā ar SAVE programmu par energoefektivitātes veicināšanu Kopienā, nosaka efektivitātes prasības, kas attiecas uz tādiem jauniem karstā ūdens apkures katliem ar šķidrājiem vai gāzveida kurināmiem, kuru nominālā jauda nav mazāka kā 4 kW un nav lielāka kā 400 kW, šie turpmāk "apkures katli".

2. pants

Šajā direktīvā:

⁽¹⁾ OV C 136, 4.6.1985., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 90/230/EEK (OV L 128, 18.5.1990., 15. lpp.).

⁽³⁾ OV L 380, 31.12.1990., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 40, 11.2.1989., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 196, 26.7.1990., 15. lpp.

— *apkures katls*: apkures katla korpusa un degļa apvienojums, kas izveidots, lai degšanā radīto karstumu novadītu uz ūdeni,

— *ierīce*:

— apkures katla korpusa, kurā ir paredzēts ievietot degli,

— deglis, kuru ir paredzēts ievietot apkures katla korpusā,

— *faktiskā nominālā jauda (izteikta kW)*: maksimālā siltumjauda, ko ražotājs nosaka un garantē kā to, ko iespējams sasniegt nepārtrauktā ekspluatācijā, saglabājot atbilstību ražotāja norādītai noderīgajai efektivitātei,

— *noderīgā efektivitāte (izteikta %)*: attiecība starp radīto siltumu, ko novada uz apkures katlu ūdeni, un neto siltumietilpības pie nemainīga kurināmā spiediena reizinājumu ar patēriņu, kas izteikts kurināmā daudzumā laika vienībā,

— *daļēja noslodze (izteikta %)*: attiecība starp faktisko apkures katla jaudu, kas darbojas ar pārtraukumiem vai ar jaudu, kura ir zemāka nekā faktiskā nominālā jauda, un faktisko nominālo jaudu;

— *apkures katla vidējā ūdens temperatūra*: vidējā ūdens temperatūra pie apkures katla ievades un izvades,

— *standarta apkures katls*: apkures katls, kura vidējā temperatūra var tikt ierobežota, to konstruējot,

— *ūdens sildāmais apkures katls*: apkures katls, kas paredzēts centrālā apkures sistēmas apgādei un uzstādīšanai kamīna nišā, kā ūdens sildāmā apkures katla un gāzes kurtuves kombinācijas daļa,

— *zemas temperatūras apkures katls*: apkures katls, kurš var nepārtraukti darboties ar ūdens apgādes temperatūru no 35 līdz 40° C, kas noteiktos apstākļos iespējams izraisa kondensāciju, tostarp kondensējošie apkures katli, kuros izmanto šķidrās kurināmos,

— *gāzi kondensējošais apkures katls*: apkures katls, kas paredzēts, lai pastāvīgi kondensētu lielu ūdens tvaika daļu, ko satur dedzināmās gāzes,

— *dzīvojamā platībā uzstādāmais apkures katls*: apkures katls, kura faktiskā nominālā jauda ir mazāka kā 37 kW, un kurš paredzēts, lai dzīvojamā platībā, kurā to uzstāda, nodrošinātu siltumu ar siltuma izstarošanu no korpusa, kurā ir atvere, un kurš, izmantojot gravitācijas izraisīto cirkulāciju, nodrošina karsto ūdeni; uz šādu apkures katlu korpusiem jābūt skaidrām norādēm par to, ka tie ir jāuzstāda dzīvojamā platībā.

3. pants

1. Šīs direktīvas prasības neattiecas uz:

- karstā ūdens apkures katliem, kuros var izmantot dažādus kurināmos, tostarp cieto kurināmo,
- aprīkojumu momentānai karstā ūdens sagatavošanai,
- apkures katliem, kuros ir paredzēts izmantot kurināmos, kuru īpašības ievērojami atšķiras no īpašībām, kas piemīt parasti tirgotiem šķidrājiem un gāzveida kurināmajiem (rūpnieciskā dūmgāze, biogāze un citi),
- plītiem un ierīcēm, kas galvenokārt paredzētas, lai apsildītu telpas, kurās tās uzstādītas, un, kā papildu funkcija, lai nodrošinātu karstu ūdeni centrālapkurei un karsto ūdeni higiēnas vajadzībām,
- ierīcēm, kuru nominālā jauda ir mazāka nekā 6 kW, un kuras izmanto gravitācijas izraisīto cirkulāciju, un kuras ir paredzētas vienīgi karstā ūdens sagatavošanai higiēnas vajadzībām,
- apkures katliem, kas izgatavoti vienā eksemplārā.

2. Attiecībā uz apkures katliem ar divām funkcijām - telpu apsildi un arī karstā ūdens nodrošināšanu higiēnas vajadzībām - 5. panta 1. punktā minētās efektivitātes prasības attiecas vienīgi uz apsildes funkciju.

4. pants

1. Dalībvalstis nedrīkst aizliegt, ierobežot vai kavēt ierīču un apkures katlu, kas atbilst šīs direktīvas prasībām, laišanu tirgū vai nodošanu ekspluatācijā to teritorijā, izņemot, ja savādāk noteikts Līgumā vai citās direktīvās, vai Kopienas noteikumos.

2. Dalībvalsts veic visus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka nevar nodot ekspluatācijā apkures katlus, kuri neatbilst 5. panta

1. punktā minētām efektivitātes prasībām un tiem nodošanas ekspluatācijā nosacījumiem, ko nosaka dalībvalstis, pamatojoties uz klimatiskajiem apstākļiem, enerģiju un ēku apdzīvotības raksturlielumiem.

3. Tomēr dalībvalstis, kurās ūdens sildāmie apkures katli un/vai apkures katli, kas uzstādāmi dzīvojamā platībā, ir plaši uzstādīti šīs direktīvas pieņemšanas dienā, turpinās atļaut to nodošanu ekspluatācijā ar nosacījumu, ka to efektivitāte gan pie nominālās jaudas, gan pie 30 % daļējas noslodzes nav vairāk kā 4 % zemāka par prasībām, kas noteiktas 5. panta 1. punktā standarta apkures katliem.

4. Šā panta 2. un 3. punkta ietekmi pastāvīgi uzrauga Komisija un ziņojumā, kas jāiesniedz saskaņā ar 10. pantu, izvērtē to. Šim nolūkam dalībvalstis nosūta Komisijai visu informāciju, kas tai nepieciešama, lai Padomei iesniegtu iecerētos grozījumus, kuri paredzēti minētajā pantā un kuru mērķis ir visos gadījumos nodrošināt energoefektivitāti un apkures katlu brīvu apriti Kopienā.

5. pants

1. Apkures katliem ir jāatbilst šādām noderīgās efektivitātes prasībām:

- nominālai jaudai, t.i., darbojoties ar nominālo jaudu P_n izteiktu kW, pie apkures katla vidējās ūdens temperatūras 70 °C,

un

- daļējai noslodzei, t.i., darbojoties ar 30 % daļēju slodzi, pie apkures katla vidējās ūdens temperatūras, kas mainās atkarībā no apkures katla modeļa.

Noderīgās efektivitātes prasības, kuras jāievēro, ir izklāstītas šajā tabulā:

Apkures katla modelis	Izejas jaudas diapazons	Efektivitāte pie nominālās jaudas		Efektivitāte pie daļējas slodzes	
	kW	Apkures katla vidējā ūdens temperatūra (°C)	Efektivitātes prasības (%)	Apkures katla vidējā ūdens temperatūra (°C)	Efektivitātes prasības (%)
Standarta apkures katli	4 līdz 400	70	$\geq 84 + 2 \log P_n$	≥ 50	$\geq 80 + 3 \log P_n$
Zemas temperatūras apkures katli (*)	4 līdz 400	70	$\geq 87,5 + 1,5 \log P_n$	40	$\geq 87,5 + 1,5 \log P_n$
Gāzi kondensējošie apkures katli	4 līdz 400	70	$\geq 91 + 1 \log P_n$	30 (**)	$\geq 97 + 1 \log P_n$

(*) Tostarp kondensējošie apkures katli, kuros izmanto šķidros kurināmos.

(**) Apkures katla ūdens padeves temperatūra.

2. Saskaņotie standarti attiecībā uz prasībām šajā direktīvā, kas sastādīta saskaņā ar Komisijas pilnvarām, ievērojot Direktīvas 83/189/EEK un 88/182/EEK⁽¹⁾, nosaka, cita starpā, ražošanas un mērīšanas pārbaudes metodes. Attiecīgas pielāides ir jāiekļauj efektivitātes līmeņos.

6. pants

1. Saskaņā ar 7. pantā noteikto procedūru dalībvalstis var nolemt piemērot īpašu marķēšanas sistēmu, kas ļauj skaidri noteikt apkures katlu enerģijas patēriņu. Šo sistēmu piemēro attiecībā uz apkures katliem, kuru efektivitāte ir augstāka par 5. panta 1. punktā izklāstītajām prasībām standarta apkures katliem.

Ja tā efektivitāte pie nominālās jaudas un tā efektivitāte pie daļējas noslodzes ir vienāda ar attiecīgām prasībām standarta apkures katliem vai augstāka par tām, apkures katlam piešķir “★”, kā paredzēts I pielikuma 2. punktā.

Ja apkures katla efektivitāte pie nominālās jaudas un tā efektivitāte pie daļējas slodzes ir trīs vai vairāk punktus augstāka nekā attiecīgās vērtības standarta apkures katliem, apkures katlam piešķir “★★”.

Katrs nākamais efektivitātes pieaugums par tīrs punktiem pie nominālās jaudas un pie daļējas noslodzes atļauj piešķirt papildu “★”, kā paredzēts II pielikumā.

2. Dalībvalstis nedrīkst atļaut jebkādu atšķirīgu marķējumu, ko var sajaukt ar tiem, kas paredzēti 1. punktā.

7. pants

1. Dalībvalstis uzskata, ka apkures katli, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuru identifikācijas numuri ir publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, un attiecībā uz kuriem dalībvalstis ir publicējušas valsts standartu identifikācijas numurus, ar kuriem pārņem minētos saskaņotos standartus, atbilst 5. panta 1. punktā paredzētajām efektivitātes pamatprasībām. Šādiem apkures katliem ir jābūt ar CE zīmi, kas minēta I pielikuma 1. punktā, un tiem ir jābūt pievienotai EK atbilstības deklarācijai.

2. Sērijveidā ražoto apkures katlu atbilstību apliecina ar:

— apkures katla modeļa efektivitātes pārbaudi saskaņā ar B moduli, kā aprakstīts III pielikumā,

— apstiprinātā modeļa atbilstības deklarāciju saskaņā ar C, D vai E moduli, kā aprakstīts IV pielikumā.

Apkures katlu, kuros izmanto gāzveida kurināmo, efektivitātes atbilstības novērtēšanas procedūras ir tās, ko izmanto novērtējot drošības prasības, kas paredzētas Direktīvā 90/396/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo.

3. Ja laiž tirgū ierīces, ko tirgo atsevišķi, tad tām ir jābūt ar CE zīmi un ir jābūt pievienotai EK atbilstības deklarācijai, kas nosaka parametrus, kuri paredz to, ka pēc montāžas ierīces varēs sasniegt efektivitātes līmeņus, kas noteikti 5. panta 1. punktā.

4. CE zīmi par atbilstību šīs direktīvas prasībām un citiem noteikumiem attiecībā uz CE zīmes piešķiršanu, un arī citas zīmes, kas norādītas I pielikumā, piestiprina apkures katliem tādā veidā, lai tās ir redzamas, viegli izlasāmas un neizdzēšamas. Piestiprināt jebkādu citu marķējumu, simbolu vai zīmi, kuru pēc tās nozīmes vai pēc tās izskata var sajaukt ar CE marķējuma, ir aizliegts.

8. pants

1. Katra dalībvalsts paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm iestādes, ko tā ir pilnvarojusi uzdevumu veikšanai saistībā ar 7. pantā minētām procedūrām, šē turpmāk “pilnvarotās iestādes”.

Komisija šīm iestādēm piešķir identifikācijas numurus un dara tos zināmus dalībvalstīm.

Padome pilnvaroto iestāžu sarakstus publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* un pastāvīgi atjaunina.

2. Dalībvalstis ievieš minimālos kritērijus, kas noteikti V pielikumā šādu iestāžu nozīmēšanai. Par atbilstošām minētajā pielikumā noteiktajiem kritērijiem uzskata iestādes, kas atbilst kritērijiem, kuri noteikti attiecīgos saskaņotajos standartos.

3. Dalībvalstij, kas pilnvarojusi kādu iestādi, pilnvarojums jāatsauc, ja konstatē, ka iestāde vairs neatbilst 2. punktā minētiem kritērijiem. Par to nekavējoties atbilstīgi informē pārējās dalībvalstis un Komisiju un atsauc pilnvarojumu.

9. pants

1. Līdz 1993. gada 1. maijam dalībvalstis pieņem un publicē noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju.

Šos noteikumus dalībvalstis piemēro no 1994. gada 1. janvāra.

(¹) OV L 81, 26.3.1988., 75. lpp.

Kad dalībvalstis pieņem šos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Paņēmienu, kā izdarīt šādas atsauces, nosaka dalībvalstis.

2. Līdz 1997. gada 31. decembrim dalībvalstis atļauj laist tirgū un nodot ekspluatācijā ierīces, kas atbilst valsts tiesību normām un režīmiem, kas ir spēkā to teritorijās šīs regulas pieņemšanas dienā.

10. pants

Trīs gadus pēc šīs direktīvas ieviešanas Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par sasniegtajiem rezultātiem. Šim ziņojumam pievieno priekšlikumus par visām

izmaiņām, kas, ņemot vērā minētos rezultātus un tehnoloģisko progresu, jāveic šajā direktīvā.

11. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1992. gada 21. maijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

Luis MIRA AMARAL

I PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS ZĪMES UN ĪPAŠI PAPILDU MARĶĒJUMI

1. Atbilstības zīme

Atbilstības zīme sastāv no burtiem "CE", kā norādīts zemāk, un pēdējiem tā gadskaitļa cipariem, kurā piestiprināts marķējums.

2. Īpaši papildu marķējumi

Energoefektivitātes marķējumu, ko piešķir saskaņā ar šīs direktīvas 6. pantu, veido šāds simbols:

II PIELIKUMS

ENERGOEFEKTIVITĀTES MARĶĒJUMU PIEŠĶIRŠANA

Efektivitātes prasības, kas jāievēro gan pie nominālās jaudas, gan pie 0,3 Pn daļējas slodzes.

Marķējums	Efektivitātes prasība pie nominālās jaudas Pn un pie 70 °C apkures katla vidējās ūdens temperatūras %	Efektivitātes prasība pie 0,3 Pn daļējas slodzes un pie 50 °C apkures katla vidējās ūdens temperatūras %
★	$\geq 84 + 2 \log Pn$	$\geq 80 + 3 \log Pn$
★★	$\geq 87 + 2 \log Pn$	$\geq 83 + 3 \log Pn$
★★★	$\geq 90 + 2 \log Pn$	$\geq 86 + 3 \log Pn$
★★★★	$\geq 93 + 2 \log Pn$	$\geq 89 + 3 \log Pn$

III PIELIKUMS

B Modulis: EK modeļa pārbaude

1. Šis modulis apraksta to procedūras daļu, kurā pilnvarotā iestāde nosaka un apliecina, ka attiecīgās produkcijas reprezentatīvais paraugs atbilst šīs direktīvas atbilstošajiem noteikumiem.
2. EK modeļa pārbaudes pieteikumu ražotājs vai Kopienā reģistrēts viņa pilnvarots pārstāvis iesniedz paša izvēlētai pilnvarotai iestādei.

Šajā pieteikumā jāiekļauj:

- ražotāja nosaukums un adrese un papildus, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārds/nosaukums un adrese,
- rakstisks paziņojums, ka tāds pieteikums nav iesniegts nevienā citā pilnvarotajā iestādē,
- 3. punktā aprakstītie tehniskie dokumenti.

Pieteikuma iesniedzējam jānodod pilnvarotās iestādes rīcībā reprezentatīvu paredzētās produkcijas paraugu, šē turpmāk "modelis". Pilnvarotā iestāde var turpmāk pieprasīt jaunus paraugus, ja tie ir vajadzīgi, lai veiktu pārbaudes programmu.

3. Tehniskie dokumenti jānodod iespēja novērtēt ierīces atbilstību šīs direktīvas prasībām. Dokumentiem, ciktāl attiecas uz šādu novērtēšanu, ir jāietver konstrukcijas, ražošanas un ierīces darbības apraksts un, ciktāl attiecas uz šādu novērtēšanu, tajos jābūt ietvertam:
 - vispārējam modeļa aprakstam,
 - projekta skicēm un ražošanas rasējumiem, un sastāvdaļu, kompleksa daļu, strāvas slēgumu shēmām utt.,
 - aprakstiem un skaidrojumiem, kas vajadzīgi rasējumu un shēmu, kā arī ražojuma darbības izpratnei,
 - to pilnīgi vai daļēji piemēroto 5. panta 2. punktā minēto standartu sarakstam un to risinājumu aprakstiem, kuri pieņemti, lai izpildītu direktīvas būtiskās prasības, ja 5. pantā minētie standarti nav piemēroti,
 - veikto projektēšanas aprēķinu, pārbaudes iznākumiem utt.,
 - testu protokoliem.
4. Pilnvarotajai institūcijai:
 - 4.1. jāpārbauda tehniskie dokumenti, jāpārliedz, ka modelis ir ražots atbilstīgi minētajiem dokumentiem, un jānoskaidro, kuras detaļas projektētas saskaņā ar šīs direktīvas 5. panta 2. punktā minēto attiecīgo standartu noteikumiem un kuras projektētas, nepiemērojot attiecīgās šo standartu noteikumus;
 - 4.2. jāveic vai jāorganizē attiecīgās pārbaudes un vajadzīgie testi, lai pārbaudītu, vai ražotāja izvēlētie risinājumi atbilst šīs direktīvas pamatprasībām, ja nav piemēroti 5. pantā minētie standarti;
 - 4.3. jāveic vai jāorganizē attiecīgās pārbaudes un vajadzīgie testi, lai pārbaudītu, vai attiecīgie standarti patiešām ir piemēroti, ja ražotājs ir nolēmis tos piemērot;
 - 4.4. jāvienojas ar pieteikuma iesniedzēju par vietu, kur tiks veiktas pārbaudes un vajadzīgie testi.
5. Ja modelis atbilst šīs direktīvas atbilstošajiem noteikumiem, pilnvarotajai iestādei pieteikuma iesniedzējam jāizsniedz EK modeļa pārbaudes sertifikāts. Sertifikātā ir norādes par ražotāja nosaukumu un adresi, secinājumi par pārbaudi un dati, kas nepieciešami apstiprināt modeļa identifikācijai.

Sertifikātam pievieno vajadzīgo tehniskās dokumentācijas detaļu sarakstu, bet vienu kopiju patur pilnvarotā iestāde.

Ja ražotājam vai viņa pilnvarotajam pārstāvim Kopienā neizsniedz modeļa sertifikātu, pilnvarotai iestādei jāsniedz sīki izstrādāts pamatojums šādam atteikumam.

Jāparedz apstrīdēšanas kārtība.

6. Pieteikuma iesniedzējs informē pilnvaroto iestādi, kurā glabājas tehniskie dokumenti saistībā ar EK modeļa pārbaudes sertifikātu, par visām apstiprinātās ierīces modifikācijām, kam jāsaņem papildu apstiprinājums, ja šādas izmaiņas var ietekmēt ražojuma atbilstību pamatprasībām vai nosacījumiem, kas noteikti ražojuma ekspluatācijai. Šo papildu apstiprinājumu piešķir kā papildinājumu sākotnējam EK modeļa pārbaudes sertifikātam.
7. Katra pilnvarotā iestāde dara zināmu pārējām pilnvarotajām iestādēm vajadzīgo informāciju sakarā ar EK modeļa pārbaudes sertifikātiem un papildinājumiem, ko tā piešķirusi vai atsaukusi.
8. Pārējās pilnvarotās iestādes var saņemt EK modeļa pārbaudes sertifikātu kopijas un/vai to papildinājumus. Sertifikātu pielikumiem jābūt pieejamiem pārējām pilnvarotajām iestādēm.
9. Ražotājs vai viņa pilnvarotais pārstāvis Kopienā kopā ar tehniskiem dokumentiem glabā EK modeļu pārbaudes sertifikātu un to papildinājumu kopijas vismaz 10 gadus pēc dienas, kad izlaists pēdējais attiecīgais ražojums.

Ja ne ražotājs, ne viņa pilnvarotais pārstāvis nav reģistrēts Kopienā, pienākums glabāt tehnisko dokumentāciju tā, lai tā būtu pieejama, ir personai, kas piedāvā ražojumu Kopienas tirgū.

IV PIELIKUMS

C Modulis: Atbilstība modelim

1. Šis modulis apraksta to procedūras daļu, ar kuru ražotājs vai viņa pilnvarotais pārstāvis Kopienā nodrošina un deklarē, ka attiecīgās ierīces atbilst modelim, kurš raksturots EK modeļa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas atbilstošajām prasībām. Ražotājam jāpiestiprina katrai iekārtai CE zīme un jā sagatavo rakstiska atbilstības deklarācija.
2. Ražotājam jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai garantētu to, ka ražošanas process nodrošina ražoto ierīču atbilstību modelim, kas norādīts EK modeļa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas efektivitātes prasībām.
3. Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim atbilstības deklarācijas kopija jāglabā vismaz 10 gadus pēc dienas, kad izlaists pēdējais attiecīgais ražojums.

Ja ne ražotājs, ne viņa pilnvarotais pārstāvis nav reģistrēts Kopienā, pienākums glabāt tehnisko dokumentāciju tā, lai tā būtu pieejama, ir personai, kas piedāvā ražojumu Kopienas tirgū.

4. Pilnvarotajai iestādei, kuru izraudzījies ražotājs, ik pa laikam jāveic vai jāorganizē ražojuma pārbaudes. Piemērotu gala ražojuma paraugu, ko uz vietas paņēmusi pilnvarotā iestāde, pārbauda un ar to veic attiecīgus testus, kas noteikti attiecīgos standartos vai standartos, kas minēti 5. panta 2. punktā, vai līdzvērtīgus testus, lai pārbaudītu ražojuma atbilstību attiecīgās direktīvas prasībām. Ja viens vai vairāki pārbaudītie paraugi neatbilst, pilnvarotai iestādei jāveic atbilstoši pasākumi.

D Modulis: Ražošanas kvalitātes nodrošināšana

1. Šis modulis apraksta procedūru, kādā ražotājs, kas pilda 2. punktā noteiktos pienākumus, nodrošina un deklarē, ka attiecīgās ierīces atbilst modelim, kurš norādīts EK modeļa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas prasībām. Ražotājs piestiprina katrai iekārtai CE zīmi un sagatavo rakstisku atbilstības deklarāciju. CE zīmei pievieno tās pilnvarotās iestādes identifikācijas numuru, kas atbild par 4. punktā minētajām pārbaudēm.
2. Ražotājam ražošanā, galīgajā ierīces pārbaudē un testēšanā jāpiemēro apstiprināta kvalitātes nodrošinājuma sistēma atbilstīgi 3. punktam. Uz ražotāju attiecas pārbaudes, kas minētas 4. punktā.

3. Kvalitātes nodrošinājuma sistēma

- 3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētai pilnvarotai iestādei pieteikumu novērtēt attiecīgo ierīču kvalitātes nodrošinājuma sistēmu.

Šajā pieteikumā jāiekļauj:

- visa informācija, kas skar paredzēto ierīces kategoriju,
- dokumenti attiecībā uz kvalitātes nodrošinājuma sistēmu,
- apstiprinātā modeļa tehniskie dokumenti un EK modeļa pārbaudes sertifikāta kopija.

- 3.2. Kvalitātes nodrošinājuma sistēmai jāgarantē ierīču atbilstība modelim, kas norādīts EK modeļa pārbaudes sertifikātā, un atbilstošajām prasībām šajā direktīvā.

Visi ražotāja pieņemtie principi, prasības un noteikumi sistemātiski un mērķtieciīgi rakstiski jāapkopo nostādņu, procedūru un norādījumu veidā. Kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācijai jārada vienota kvalitātes programmu, plānu, rokasgrāmatu un ar kvalitāti saistītas lietvedības izpratne.

Jo īpaši tajā atbilstīgi jāapraksta:

- kvalitātes prasības un vadības organizatoriskā struktūra, pienākumi un pilnvaras attiecībā uz ierīces kvalitāti,
- izmantojamās ražošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošinājuma metodes, procedūras un sistemātiskas darbības,
- pārbaudes un testi, kas ir veicami pirms un pēc ražošanas, kā arī tās laikā, un to biežums,
- ar kvalitāti saistītu ziņu apkopojumi, piemēram, ziņojumi par pārbaudēm un testēšanas dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgā personāla kvalifikāciju utt.,
- uzraudzības līdzekļi, kas ļauj pārliecināties, kā tiek panākta paredzētā ierīces kvalitāte un kvalitātes nodrošinājuma sistēmas efektīva darbība.

- 3.3. Pilnvarotā iestāde novērtē kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām. Tai ir jāpieņem, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, kas ievēro attiecīgos saskaņotos standartus, atbilst šīm prasībām. Vismaz vienam pārbaudes grupas dalībniekam jābūt ar pieredzi attiecīgā ražojuma tehnoloģijas novērtēšanā. Novērtēšanas procedūrā iekļauj pārbaudes vizīti uz ražotāja telpām.

Attiecīgo lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un pienācīgi argumentēts novērtējuma lēmums.

- 3.4. Ražotājam jāapņemas pildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, un uzturēt to pienācīgā un efektīvā līmenī.

Ražotājam vai viņa pilnvarotam pārstāvim jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, par visām paredzamām izmaiņām kvalitātes nodrošinājuma sistēmā.

Pilnvarotajai iestādei ir jānovērtē paredzamās izmaiņas un jāizlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošinājuma sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. punktā minētajām prasībām, vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Savs lēmums tai jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un argumentēts novērtējuma lēmums.

4. Uzraudzība, par kuru atbild pilnvarotā iestāde

- 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas.

- 4.2. Ražotājam jāļauj pilnvarotās iestādes pārstāvjiem pārbaudes nolūkos apmeklēt ražošanas, pārbaudes, testēšanas un noliktavu telpas un jāsniedz visa vajadzīgā informācija, jo īpaši:

- kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumenti,
- ar kvalitāti saistīti dokumenti, piemēram, pārbaudžu protokoli un izmēģinājumu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju utt.

- 4.3. Pilnvarotajai iestādei periodiski jāveic revīzija, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, un tā revīzijas ziņojumu dara zināmu ražotājam.

- 4.4. Turklāt pilnvarotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražotāju bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde var veikt testus vai lūgt tos veikt, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošinājuma sistēma darbojas pareizi; nepieciešamības gadījumā pilnvarotajai iestādei jāsniedz ražotājam ziņojums par vizīti un ziņojumu par testu, ja tas ir veikts.

5. Valsts iestāžu vajadzībām ražotājam vismaz 10 gadus pēc pēdējās ierīces izlaidšanas jāglabā:

- dokuments, kas minēts 3.1. punkta otrajā ievilkumā,
- dokumenti par izmaiņām, kas minētas 3.4. punkta otrajā daļā,
- pilnvarotās iestādes lēmumi un ziņojumi, kas minēti 3.4. punkta pēdējā daļā un 4.3. un 4.4. punktā.

6. Katra pilnvarotā iestāde sniedz pārējām pilnvarotajām iestādēm vajadzīgo informāciju attiecībā uz izsniegtiem un atsauktiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem.

E Modulis: Produkcijas kvalitātes nodrošināšana

1. Šis modulis apraksta procedūru, kā ražotājs, kas pilda 2. punktā noteiktos pienākumus, nodrošina un deklarē, ka apkures katli un ierīces atbilst modelim, kurš norādīts EK modeļa pārbaudes sertifikātā. Ražotājam jāpiestiprina katrai iekārtai CE zīme un jāsgatavo rakstiska atbilstības deklarācija. Pie CE zīmes ir jābūt tās pilnvarotās iestādes identifikācijas numuram, kas atbild par 4. punktā minētajām pārbaudēm.

2. Ražotājam apkures katla un ierīces galīgajās pārbaudēs un testēšanā jāpiemēro apstiprināta kvalitātes nodrošinājuma sistēma atbilstīgi 3. punktam. Uz ražotāju jāattiecinā pārbaudes, kas minētas 4. punktā.

3. Kvalitātes nodrošinājuma sistēma

- 3.1. Ražotājs pašā izvēlētai pilnvarotai iestādei iesniedz pieteikumu attiecībā uz viņa apkures katlu un ierīču kvalitātes nodrošinājuma sistēmas novērtēšanu.

Šajā pieteikumā jāiekļauj:

- atbilstošā informācija, kas attiecas uz paredzēto apkures katla vai ierīces kategoriju,
- kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācija,
- tehniskie dokumenti, kas attiecas uz apstiprināto modeli, un EK modeļa pārbaudes sertifikāta kopija.

- 3.2. Saskaņā ar kvalitātes nodrošinājuma sistēmu katru apkures katli un ierīci pārbauda un ar to veic attiecīgus testus, kā noteikts 5. pantā minētajos attiecīgajos standartos, vai līdzvērtīgus testus, lai pārbaudītu tās atbilstību attiecīgām direktīvas prasībām. Visi ražotāja pieņemtie principi, prasības un noteikumi sistemātiski un mērķtiecīgi rakstiski jāapkopo nostādņu, procedūru un norādījumu veidā. Minētai kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācijai jārada vienota kvalitātes programmu, plānu, rokasgrāmatu un lietvedības izpratne.

Jo īpaši tajā atbilstīgi jāapraksta:

- kvalitātes prasības un vadības organizatoriskā struktūra, pienākumi un pilnvaras attiecībā uz ražojuma kvalitāti,
- pārbaudes un testi, kas tiks veikti pēc ražošanas,
- uzraudzības līdzekļi, kas ļauj kontrolēt kvalitātes nodrošinājuma sistēmas efektīvu darbību,
- ar kvalitāti saistītie dokumenti, piemēram, pārbaudu protokoli un izmēģinājumu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju utt.

- 3.3. Pilnvarotajai iestādei jānovērtē kvalitātes nodrošinājuma sistēma, lai noteiktu, vai tā atbilst prasībām, kas minētas 3.2. punktā. Tai ir jāpieņem, ka kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, kurās ievēroti attiecīgie saskaņotie standarti, atbilst šīm prasībām.

Vismaz vienam pārbaudes grupas dalībniekam jābūt ar pieredzi attiecīgā produkta tehnoloģijas novērtēšanā. Novērtēšanas procedūrā jāparedz pārbaudes vizīte uz ražotāja telpām.

Attiecīgais lēmums jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un argumentēts novērtējuma lēmums.

- 3.4. Ražotājam jāapņemas pildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, un uzturēt to pienācīgā un efektīvā līmenī.

Ražotājam vai viņa pilnvarotajam pārstāvim jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, par visām paredzamām izmaiņām kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.

Pilnvarotajai iestādei ir jānovērtē paredzamās izmaiņas un jāizlemj, vai grozītā kvalitātes nodrošinājuma sistēma joprojām būs atbilstīga 3.2. punktā minētajām prasībām, vai arī ir vajadzīga pārvērtēšana.

Savs lēmums tai jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāietver pārbaudē izdarītie secinājumi un argumentēts novērtējuma lēmums.

4. Uzraudzība, par kuru atbild pilnvarotā iestāde

- 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas.
- 4.2. Ražotājam jāļauj pilnvarotās iestādes pārstāvjiem pārbaudes nolūkos apmeklēt pārbaudes, testēšanas un noliktavu telpas un jāsniedz visa vajadzīgā informācija, jo īpaši:
- kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācija,
 - tehniskie dokumenti,
 - ar kvalitāti saistītie dokumenti, piemēram, pārbaudu protokoli un izmēģinājumu dati, kalibrēšanas dati, ziņojumi par attiecīgo darbinieku kvalifikāciju utt.
- 4.3. Pilnvarotajai iestādei periodiski jāveic revīzija, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur spēkā un piemēro kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, un revīzijas ziņojumu jā dara zināmu ražotājam.
- 4.4. Turklāt pilnvarotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražotāju bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde var veikt testus vai lūgt tos veikt, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošinājuma sistēma darbojas pareizi; nepieciešamības gadījumā pilnvarotajai iestādei jāsniedz ražotājam ziņojums par vizīti un ziņojumu par testu, ja tas ir veikts.
5. Valsts iestāžu vajadzībām ražotājam vismaz 10 gadus pēc pēdējā apkures katla vai ierīces izlaidšanas jāglabā:
- dokumenti, kas minēti 3.1. punkta trešajā ievilkumā,
 - izmaiņas, kas minētas 3.4. punkta otrajā daļā,
 - pilnvarotās iestādes lēmumi un ziņojumi, kas minēti 3.4. punkta pēdējā daļā un 4.3. un 4.4. punktā.
6. Katrai pilnvarotajai iestādei ir jāsniedz pārējām pilnvarotajām iestādēm vajadzīgo informāciju attiecībā uz visiem izsniegtajiem un atsauktajiem kvalitātes nodrošinājuma sistēmas apstiprinājumiem.

V PIELIKUMS

Minimālie kritēriji, kas dalībvalstīm jāņem vērā, pilnvarojot iestādes

1. Pilnvarotā iestāde, tās direktors un darbinieki, kas atbild par apstiprinošajām pārbaudēm, nedrīkst būt nedz inspicējamo ierīču projektētāji, ražotāji, piegādātāji vai uzstādītāji, nedz minēto pušu pilnvaroti pārstāvji. Viņi nedrīkst iesaistīties minēto apkures katlu un ierīču projektēšanā, konstruēšanā, laišanā tirgū vai apkalpošanā nedz tieši, nedz kā pilnvaroti pārstāvji. Tas neizslēdz tehniskās informācijas apmaiņu starp ražotāju un pilnvaroto iestādi.
 2. Iestādei un tās darbiniekiem apstiprinošās pārbaudes jāveic ar visaugstāko profesionālo godīgumu un tehnisko kompetenci, neatkarīgi no jebkāda spiediena un pamudinājumiem, galvenokārt finansiāliem, kas var ietekmēt to lēmumu par pārbaudes rezultātiem, īpaši no to personu vai personu grupu puses, kuras ir ieinteresētas pārbažu rezultātos.
 3. Iestādes rīcībā jābūt vajadzīgajiem darbiniekiem un materiāli tehniskai bāzei, kas ļautu kārtīgi veikt administratīvos un tehniskos uzdevumus saistībā ar pārbažu veikšanu; tai jābūt pieejamām arī iekārtām, kas vajadzīgas īpašu pārbažu veikšanai.
 4. Darbiniekiem, kas ir atbildīgi par pārbaudi, jābūt ar:
 - atbilstošu tehnisko un profesionālo sagatavotību,
 - pietiekamu veicamo pārbažu prasību izpratni un atbilstošu pieredzi to izpildē,
 - prasmi sastādīt sertifikātus, protokolus un ziņojumus, kas ir nepieciešami, lai apstiprinātu veiktos testus.
 5. Jāgarantē darbinieku, kas veic pārbaudes, objektivitāte. Darbinieku atalgojums nedrīkst būt atkarīgs no izdarīto testu skaita vai to rezultātiem.
 6. Iestādei jāapdrošina atbildība, ja vien to saskaņā ar valsts tiesību aktiem neuzņemas valsts vai ja pati dalībvalsts tieši neatbild par testiem.
 7. Pilnvarotās iestādes darbiniekiem saskaņā ar šo direktīvu vai jebkuru valsts tiesību aktu normu, kas nosaka tās piemērošanu, jāglabā profesionālie noslēpumi (izņemot attiecībā pret tās valsts kompetentām administratīvām iestādēm, kurā tie veic savu darbību).
-